

NIỀM MONG ƯỚC GIẢN DỊ

Hà Tĩnh, mảnh đất giàu truyền thống cách mạng và văn hóa, nơi có nhiều tên đất, tên người đã gắn liền với những trang sử hào hùng của dân tộc. Có lẽ được sinh ra trên mảnh đất quê hương này nên dù cuộc sống có gian khổ bao nhiêu cũng không thể quên ngã được cậu bé Hà Văn Hội đáng người nhỏ nhắn, thâm trầm, với ước mơ, hoài bão thật giản đơn: “Em mong muốn ra trường rồi sẽ có một việc làm ổn định để có tiền chăm lo chu đáo cho 2 em ăn học”.

Bố mẹ mất sớm từ khi Hội mới lên 11 tuổi, hai em còn quá nhỏ để không hiểu sự chia xa đau đớn đến nhường nào. Hội thương 2 em, muốn được ở bên cạnh các em. Trước hoàn cảnh khó khăn, ba anh em phải tạm xa nhau, Hội và em trai út về nhà ông bà nội ở, còn em gái được ông bà ngoại nuôi.

12 năm đèn sách, 12 năm dung dưỡng và thực hiện ước mơ, phải học thật giỏi, học để thi đỗ đại học, để có việc làm, để nuôi được các em. Cuộc sống tuy vất vả nhưng Hội luôn giữ vững niềm tin và không ngừng phấn đấu, Hội tâm sự: “Đã có những lúc em nghĩ sao cuộc đời khổ thế, sao lại cứ rơi những tai ương xuống gia đình mình, đó là lúc ông nội bị liệt do tai biến, bà nội bị gãy tay trong một lần đi chăn bò. Em lo lắng và thương ông bà lắm, làm thế nào để giúp đỡ được ông bà, nhưng vẫn hoàn thành tốt được bài tập hàng ngày thấy cô giáo giao”. Những lúc ở tận cùng của sự nghèo khó, vất vả, Hội lại vững tin phải học nhiều hơn nữa, phải rèn cho mình một lối sống kỉ luật, Hội cho biết: “Nếu em không tự đặt cho mình một thời khóa biểu khoa học, một ý thức thực hiện những nguyên tắc mình đã đặt ra thì không thể hoàn thành được khối lượng công việc trong ngày vì ngoài việc học tập em còn giúp đỡ ông bà nhiều việc nhà nữa”. Hội luôn là học sinh giỏi của Trường THPT Đồng Lộc, đạt giải Khuyến khích môn Hóa học trong kì thi Học sinh Giỏi tỉnh Hà Tĩnh. Kết quả học tập của Hội là nguồn động viên của

ông bà, niềm tự hào của các em, là đích để Hội vươn tới.

Tưởng rằng cuộc sống nghèo khó cứ lần lượt qua đi trong sự nhọc nhằn của ông bà, sự chống chọi khi vắng bóng cha mẹ của anh em Hội, nhưng rồi ông nội - người trụ cột, điểm tựa lớn nhất trong gia đình - ra đi mãi mãi. Hội hụt hẫng, chông chênh nỗi buồn, nhưng không thể mãi chìm đắm trong sự đớn đau. Hội tự bút phá, dồn tâm trí vào học và làm việc. Trong suốt 3 năm dưới mái trường phổ thông, Hội đã không ngừng nỗ lực học tập và rèn luyện, tham gia tích cực công tác đoàn với cương vị Bí thư Chi đoàn và Ủy viên Ban Thường vụ Đoàn trường. Tháng 8 năm 2009, Hội vinh dự được kết nạp vào Đảng Cộng sản Việt Nam, tháng 9 được trao Giải thưởng Hoa Trạng nguyên.

Ngày tốt nghiệp THPT cũng là ngày Hội phải tự xác định cho mình con đường sự nghiệp. Ước mơ trở thành sinh viên Trường ĐH Công nghệ, ĐHQGHN, bởi đây là nơi sẽ cho Hội thực hiện những gì mà Hội yêu thích. Hội tâm sự: “Em thích được đắm mình trong môi trường nghiên cứu kĩ thuật, được học trong ngôi trường đại học uy tín của cả nước và em nghĩ rằng một đất nước phát triển sẽ rất cần đội ngũ khoa học công nghệ giỏi. Hội đã chiến thắng, đến nay Hội đã trở thành sinh viên năm thứ 3 lớp Chất lượng cao, Khoa Công

nghệ Thông tin, Trường ĐH Công Nghệ, ĐHQGHN. Mục tiêu của Hội trong tương lai gần trở thành một cử nhân công nghệ thông tin giỏi, có một tương lai ổn định để lo cho 2 em học tập trường thành”.

Học tập ở môi trường mang đầy chất đặc thù - nhiều nam ít nữ, các bạn sinh viên suốt ngày miệt mài trên màn hình vi tính nên phong trào đoàn, hội trầm lắng, Hội nghĩ rằng phải khuấy động các phong trào đoàn hội do Khoa, Trường, ĐHQGHN tổ chức, phải thành lập các câu lạc bộ học tập. Các hoạt động đoàn hội không chỉ giúp ích cho việc học tập, nghiên cứu khoa học mà còn tạo không khí sôi nổi, tinh thần thoải mái cho mỗi sinh viên. Trên cương vị Bí thư lớp, Phó Bí thư liên chi Khoa, Ủy viên Ban Chấp hành Trường, Phó Chủ tịch Hội sinh viên, Hội đã cùng các bạn, các anh chị, tổ chức được nhiều Câu lạc bộ học tập. Hội cho biết: “Tham gia các câu lạc bộ, các bạn sinh viên có cơ hội trao đổi kiến thức chuyên môn trong học tập cũng như trong nghiên cứu khoa học, nâng cao kĩ năng giao tiếp,... Ban đầu các câu lạc bộ chúng em lập ra vắng lắm, nhưng bây giờ thì đông lắm rồi. Có lẽ các bạn cũng đã nhận thấy được hiệu quả thiết thực khi tham gia các câu lạc bộ hơn là suốt ngày ngồi lì trước màn hình vi tính”.

Vậy là chỉ còn một năm nữa Hội tốt nghiệp đại học, Hội sắp hoàn thành được mục tiêu, đích tiếp theo của Hội là gì? Hội tâm sự: “Em cũng ước ao được trở thành giảng viên của Nhà trường, được ra nước ngoài học tập tiếp, nhưng mong muốn tốt bậc trước mắt em là có một việc làm ổn định để chăm lo cho bà và các em. Và cũng là thực hiện trọn vẹn niềm tin và mong mỏi của bà, thầy cô giáo, cô di chú bác, những người luôn dõi theo em, giúp đỡ em để em trưởng thành có được kết quả ngày hôm nay.

TUỆ ANH